

kaldt megaløft i velfærden. Efterfølgende har skuffelsen været så meget desto større, for regeringen har pumpet befolkningens forventninger op, men har undladt at indfri dem. I stedet har man pålagt kommunerne et ensidigt ansvar for at leve op til regeringens mange løfter. Landets kommuner er blevet sat til at spare, afskedige og reducere samt ikke mindst til at udskyde eller helt droppe planlagte anlægs-, renoverings- og energibesparelserprojekter.

Endvidere har regeringen haft travlt med at reducere det tidligere så højt besunne kommunale selvstyre med nidkær centralisering, mistillid og øget statslig detaljstyring. Hvor regeringen lovede kvalitetsforbedringer, er virkeligheden kvalitetsforringelser. Hvor regeringen lovede velfærd, er virkeligheden besparelser. Og hvor regeringen lovede frihed og selvstyre, er virkeligheden centralisme og mistillid.

Nu kommer regeringen så langt om længe med det første lovforslag, der skal sætte ord og konkret handling bag regeringens mange flotte ord fra valgkampen, og regeringens bud hedder: kvalitetskontrakter, udbudsstrategi og kommunernes adgang til at oprette såkaldte borgerråd-giverfunktioner. Borgerrådgiveren kan vi godt støtte, det minder en del om Socialdemokratiets eget forslag om kommunale serviceombuds-mænd og er allerede implementeret i en række socialdemokratiske kommuner. Dog må det betragtes som en fuldstændig gratis omgang for regeringen, da kommunerne de facto allerede har denne mulighed i dag, de skal bare søge om dispensation.

I øvrigt er det værd at overveje, om ikke vi burde vælge den langt mere mundrette betegnelse serviceombudsmand. Når regeringen selv i sin finanslov kan operere med en såkaldt patientombudsmand, kan vi vel også bruge termen her uden at komme i konflikt med den titelbeskyttelse, der ligger i ombudsmandsinstitutionen.

Men med undtagelse af dette meget lille element i dette lovforslag er vi fra socialdemokratiske side langtfra imponeret over forslaget. Hvor borgerne og landets kommuner skriger på bedre velfærd, større frihedsgrader og en realistisk aftale om økonomien, er regeringens svar: styring, langt mere tungt bureaukrati, obligatoriske løsninger og tvangsmarkedsførelse af den offentlige sektor.

For at teste Venstres liberale sindelag har jeg valgt at tælle nogle ord i det her lovforslag, og der er det ret så interessant at se, hvordan man

bruger ordene i lovforslaget. Ordet *skal* står der hele 169 gange, mens ordet *må* kun står der sølle fem gange. Ordet *pålægger* står der ni gange, mens *frihed* kun står der sølle fire gange. Så selv om regeringen ellers plejer at være en sand mester i at pakke sin politik ind i positivt lydende superlativer, der skal dække over den kedelige og ucharmerende virkelighed, lader dette forslag altså intet være skjult. Det handler om ufrihed og om tvang.

Fra socialdemokratiske side mener vi, som også en række af høringssvarene peger på, at forslaget om kvalitetskontrakter indeholder en stor risiko for øget bureaukrati og øget topstyring af den offentlige sektor, stik imod regeringens egne formulerede målsætninger. Der bliver ude i kommunerne et stort arbejde med at opstille, måle og følge op på alle målene på serviceområderne. Fra socialdemokratiske side ser vi sådan set gerne nogle helt klare pejlemærker for henholdsvis input og outcome for landets kommuner, når vi skal have forenklet den såkaldte procesregulering og komme i gang med at sikre en række helt grundlæggende velfærdsrettigheder. Men dette forslag lugter desværre langt væk af øget bureaukrati og øget procesregulering.

Hvad angår forslaget om obligatoriske udbudsstrategier, handler det langt mere om regeringens ideologiske drøm om markedsførelse af kernevelfærden end om et egentligt ønske om, at der skal ske kvalitetsforbedringer for borgerne. Som der står i lovforslaget, skal kommunalbestyrelsen vurdere, hvordan anvendelsen af udbud øges, men der står intet om, at øget udbud aldrig i sig selv kan blive en hensigtsmæssig målsætning. Fra socialdemokratiske side er vi optaget af, hvad der tjener borgerne bedst. Der til kommer, at vi ønsker at værne om det kommunale selvstyre, og Socialdemokratiet har derfor fuldt ud tillid til, at landets kommunalbestyrelser selv kan vurdere, hvornår en opgave skal sendes i udbud. Kommunerne skal ikke styres centralistisk fra Slotsholmen.

Vi ser sådan set gerne, at de øvrige bestemmelser om servicestrategier fjernes, men de skal ikke erstattes af et nyt og mindst lige så omfattende bureaukrati. Socialdemokratiet ønsker derfor at stille ændringsforslag om at fjerne de elementer i lovforslaget, der handler om kvalitetskontrakter og udbudsstrategier.

Socialdemokratiet kan godt stemme for forslaget om borgerrådgiverfunktionerne, det er god socialdemokratiske politik, at borgerne let og direkte kan få rådgivning. Men får vi ikke vores